

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (judecător I. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Minciuna, V. Negru, L. Popova)

Dosar nr. 3ra-810/17

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă în ordinea contenciosului administrativ de „Falconius“ SRL împotriva Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău cu privire la obligarea includerii pe ordinea de zi a ședinței Consiliului mun. Chișinău și examinării chestiunii legate de privatizarea terenului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 17 martie 2015 „Falconius“ SRL a înaintat o cerere de chemare în judecată (volum I, f.d. 3-6) în ordinea contenciosului administrativ împotriva Consiliului mun. Chișinău, prin care a solicitat: (1) constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară încheiate între sine și Primăria mun. Chișinău și autorizației de funcționare a parcării auto din mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 24/4; și (2) obligarea Consiliului mun. Chișinău de a adopta decizia privind privatizarea terenului aferent obiectivelor sale private, prin care: a) să se stabilească suprafața și hotarele terenului aferent necesar utilizării în procesul tehnologic a obiectivelor private de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4 în limitele specificate în planul lotului din 3 iulie 1996; b) să se accepte vânzarea către sine a lotului cu nr. cadastral 0100312.068, cu suprafața de 0, 1758 ha, ca teren aferent imobilelor (sediul cu încăperi auxiliare – construcții nefinalizate) amplasate pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, la prețul normativ de 275 918 lei; c) să i se prelungească arenda funciară pe un termen de trei ani a lotului cu suprafața de 0, 1758 ha,

amplasat pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, pentru exploatarea ulterioară a parcării auto existente conform procesului de decizie a planului din 26 decembrie 1996; și d) să se prelungească autorizațiile de funcționare și de construire pentru definitivarea obiectivelor private și darea lor în exploatare.

În motivarea acțiunii, reclamantul „Falconius“ SRL a susținut că prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 17/31–9 din 3 iulie 1996, i-a fost dat în arendă lotul de pământ cu suprafața de 0, 05 ha, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 24/4, pe un termen de cinci ani, pentru proiectarea și construcția unui sediu cu încăperi auxiliare și lotul de pământ cu suprafața de 0, 22 ha, amplasat la aceeași adresă, în scopul amenajării teritoriului.

A invocat că prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 33/12–19 din 26 decembrie 1996, i-a fost dat în arendă lotul de pământ cu suprafața de 0, 25 ha, amplasat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 24/4, pe un termen de un an, pentru proiectarea și construcția unei parcări auto.

A indicat că termenele de arendă a loturilor de pământ destinate finisării construcțiilor și exploatării parcării auto au fost prelungite prin deciziile Consiliului mun. Chișinău nr. 14/35–3 din 2 iulie 1998, 11/7–13 din 18 mai 2000 și 7/15–19 din 21 martie 2002, cu înregistrarea cadastrală a contractelor.

A menționat că la 28 februarie 2007, cu o lună înainte de expirarea termenelor de arendă a terenurilor respective, s-a adresat către Primăria mun. Chișinău cu o cerere privind prelungirea termenelor de arendă a terenurilor, iar prin scrisoarea Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău din 25 octombrie 2007, i s-a comunicat că materialele sunt în proces de perfectare.

A relevat că prin scrisoarea Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău din 9 iunie 2009, a fost informat că proiectul deciziei privind darea în arendă a loturilor de pământ urmează a fi avizat de Direcția asistență juridică și de viceprimarul de ramură, cu înaintarea ulterioară spre examinare Consiliului mun. Chișinău.

A susținut că prin scrisoarea Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău din 17 iunie 2009, i s-a comunicat că proiectul deciziei privind darea în arendă a loturilor de pământ se află în proces de examinare.

A invocat că prin scrisoarea Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău din 21 ianuarie 2011, a fost informat că actele privind darea în arendă a loturilor de pământ se află în proces de examinare.

A indicat că prin avizul tehnic al Inspecției de Stat în Construcții nr. 52 din 29 iunie 2011, s-a stabilit că oficiul cu încăperi auxiliare de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, al cărui beneficiar este reclamantul, are gradul de executare de 9% pentru imobilul lit. G și de 84% pentru imobilul lit. V.

A menționat că în baza acestui aviz tehnic, construcțiile respective au fost înscrise în Registrul bunurilor imobile la 21 iulie 2011, iar la 23 august 2011 a depus la Primăria mun. Chișinău o cerere prin care a solicitat cumpărarea terenului

aferent sediului său cu încăperi auxiliare de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, anexând actele cuvenite.

A relevat că după ce la 28 februarie 2014 a depus în adresa Primăriei mun. Chișinău o cerere privind privatizarea terenului, prin scrisoarea viceprimarului mun. Chișinău a fost informat că proiectul deciziei de privatizare a terenului va fi înaintat spre examinare și aprobare Consiliului mun. Chișinău.

A susținut că a achitat plata arendei funciare pentru anul 2014, iar la cererile înregistrate la 13 ianuarie 2015 și la 13 martie 2015 la Direcția generală transport public și căi de comunicație din cadrul Consiliului mun. Chișinău cu privire la prelungirea autorizației de funcționare a parcării auto de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, nu a primit nici un răspuns, după cum nu a primit niciun răspuns și la cererea sa din 3 martie 2015 privind privatizarea terenului în cauză.

A precizat că prin ordonanța procurorului din 22 decembrie 2012, a fost pornită cauza penală nr. 2012488053 privind administrarea de către reclamant a parcării auto în lipsa autorizației de funcționare, care a fost clasată la 27 februarie 2015 din lipsa vinovăției administratorului.

La 30 septembrie 2015 reclamantul și-a modificat pretențiile (volum I, f.d. 69-73), solicitând (1) constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară nr. 3012/2002 din 28 martie 2002 și 3035/2002 din 28 martie 2002; (2) obligarea Primăriei mun. Chișinău de a prelungi autorizația de construire pentru definitivarea oficiului cu încăperi auxiliare de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4; (3) obligarea Direcției generale transport public și căi de comunicație din cadrul Consiliului mun. Chișinău de a prelungi autorizația de funcționare a parcării auto existente; (4) obligarea Direcției generale comerț, alimentație publică și prestări servicii din cadrul Consiliului mun. Chișinău de a prelungi autorizația de funcționare a stației de asistență tehnică a automobilelor existente; și (5) compensarea din contul pâraților a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a instanței de fond din 30 septembrie 2015 (volum I, f.d. 172), urmare a cererii depuse de reclamant, au fost atrași în proces în calitate de copârâți Primăria mun. Chișinău, Direcția generală transport public și căi de comunicație din cadrul Consiliului mun. Chișinău și Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii din cadrul Consiliului mun. Chișinău.

În motivarea cerințelor modificate, reclamantul a invocat că arenda funciară a terenurilor cu suprafața de 0, 05 ha și de 0, 25 ha a fost prelungită prin deciziile Primăriei mun. Chișinău nr. 11/7-13 din 18 mai 2000 și 7/15-19 din 28 martie 2002, cu valabilitatea până la 28 martie 2007, cu încheierea contractelor de arendă nr. 3012/2002 din 19 aprilie 2002 în privința terenului cu nr. cadastral 0100312.067 și nr. 3035/2002 din 19 aprilie 2002 în privința terenului cu nr. cadastral 0100312.068.

A indicat că în baza avizului Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 05-5-2639/294 din 19 februarie 2007 și avizului Centrului Național Științifico-Practic de Medicină Preventivă, a fost permisă reproiectarea garajelor incorporate din blocul existent în atelier de deservire tehnică, fiind înaintat în acest sens un demers către

Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău la 17 iunie 2008.

A menționat că de către autoritatea publică locală a fost elaborat proiectul deciziei cu privire la darea în arendă reclamantului a loturilor de pământ de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, și anume a terenului cu suprafața de 0, 2091 ha pentru definitivarea construirii imobilelor și a terenului cu suprafața de 0, 1309 ha pentru exploatarea parcării auto existente, dar prin scrisoarea semnată de șeful Direcției asistență juridică, i s-a comunicat că avizarea proiectului dat nu este posibilă, fiindcă termenul de arendă pentru definitivarea construirii imobilelor poate fi prelungit doar în privința terenului cu suprafața ce nu depășește 0, 05 ha, iar pentru exploatarea parcării auto existente – în privința terenului cu suprafața de 0, 285 ha.

A specificat că potrivit pct. 2.7 din decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 17/31–9 din 3 iulie 1996, s-a obligat să restituie cheltuielile suportate de autoritatea publică locală pentru proiectarea obiectivului public nr. 0744/85–GP–1 și valorificarea terenului respectiv, iar conform pct. 6 din decizia dată, s-a obligat să coordoneze propunerile sale referitoare la schițele proiectului în curs de elaborare cu Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău.

A afirmat că Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul Consiliului mun. Chișinău a elaborat soluția urbanistică pentru a fi înaintată spre examinare și aprobare Consiliului mun. Chișinău, prin care: (1) să se stabilească suprafața și hotarele terenului necesar utilizării în procesul tehnologic aferent obiectivelor private de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4 în limitele specificate; (2) să fie acceptată vânzarea către sine a terenului cu nr. cadastral 0100312.068, cu suprafața de 0, 1758 ha, aferent sediului cu încăperi auxiliare – construcții nefinalizate, la prețul normativ de 275 918 lei; și (3) să i se atribuie în arendă lotul de pământ cu suprafața de 0, 1718 ha, de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, pe un termen de doi ani provizoriu, pentru exploatarea parcării auto existente, cu condiția eliberării lotului la prima indicație a Primăriei mun. Chișinău.

A susținut că a primit refuz la cererea sa de prelungire a autorizației de construire pentru definitivarea imobilelor sale private, din motivul expirării contractelor de arendă funciară.

La 18 martie 2016 reclamantul și-a modificat pretențiile (volum I, f.d. 219-222), solicitând (1) constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară nr. 3012/2002 din 28 martie 2002 și 3035/2002 din 28 martie 2002; (2) obligarea Consiliului mun. Chișinău de a adopta decizia cu privire la privatizarea terenului cu nr. cadastral 0100312.068, cu suprafața de 0, 1758 ha, aferent obiectivelor sale private de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, la prețul normativ; (3) constatarea prelungirii autorizației de construire eliberate de Primăria mun. Chișinău pentru definitivarea construcției imobilului său și darea în exploatare a acestuia; (4) obligarea Direcției generale transport public și căi de comunicație din cadrul Consiliului mun. Chișinău de a prelungi autorizația de funcționare a parcării auto existente; și (5) compensarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cerințelor modificate, reclamantul a invocat că potrivit art. 53

Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice, privatizarea terenurilor aferente bunurilor care se privatizează și bunurilor private se percepe ca un drept al persoanelor fizice sau juridice proprietari de bunuri amplasate pe aceste terenuri, care în speță urmează a fi realizat prin aplicarea prevederilor Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului și Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

A indicat că, autoritatea publică locală a ignorat în repetate rânduri cererile sale de privatizare a terenului aferent, deși a anexat toate actele necesare, inclusiv a făcut dovada calității sale de proprietar al bunului amplasat pe acest teren.

Cu referire la constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară nr. 3012/2002 din 28 martie 2002 și 3035/2002 din 28 martie 2002, a afirmat a făcut trimitere la art. 904 Cod civil, care prevede prelungirea pe un termen nedeterminat a raporturilor contractuale de locațiune, dacă acestea continuă în mod tacit după expirarea contractului de locațiune.

Cu referire la constatarea prelungirii autorizației de construire, a susținut că aceasta se consideră valabilă pentru toată durata executării lucrărilor, în baza art. 15 Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

La 2 noiembrie 2016 reclamantul, prin intermediul avocatului Staruș Denis, și-a modificat pretențiile (volum II, f.d. 9), solicitând (1) constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară nr. 3012/2002 din 28 martie 2002 și 3035/2002 din 28 martie 2002; (2) obligarea Consiliului mun. Chișinău de a include pe ordinea de zi a ședinței acestuia și de a examina chestiunea referitoare la privatizarea terenului cu nr. cadastral 0100312.068, cu suprafața de 0, 1758 ha, aferent obiectivelor sale private de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, la prețul normativ; (3) constatarea prelungirii autorizației de construire nr. 632 din 23 august 2004, eliberate de Primăria mun. Chișinău pentru definitivarea construcției imobilului său și darea în exploatare a acestuia; și (4) compensarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 9 noiembrie 2016 (volum II, f.d. 27-28), s-a dispus încetarea procesului civil la capetele de cerere privind: (1) constatarea prelungirii în mod tacit a contractelor de arendă funciară nr. 3012/2002 din 28 martie 2002 și 3035/2002 din 28 martie 2002; și (2) constatarea prelungirii autorizației de construire nr. 632 din 23 august 2004, eliberate de Primăria mun. Chișinău pentru definitivarea construcției imobilului său și darea în exploatare a acestuia, în temeiul art. 265 lit. a) Cod de procedură civilă, din motiv că prelungirea actelor respective este expres prevăzută prin efectul legii.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2016 (volum II, f.d. 37, 44-50), acțiunea a fost admisă, cu obligarea Consiliului mun. Chișinău de a include pe ordinea de zi a ședinței acestuia și de a examina chestiunea referitoare la posibilitatea privatizării terenului cu nr. cadastral 0100312.068, cu suprafața de 0, 1758 ha, aferent obiectivelor private ale reclamantului de pe str. M. Sadoveanu nr. 24/4, la prețul

normativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2017 (volum II, f.d. 71, 72-77), a fost respins apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016.

La 31 mai 2017 Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs (volum II, f.d. 81-84) împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a susținut că instanțele de judecată au interpretat eronat legea.

A invocat că la 2 aprilie 2014 Primăria mun. Chișinău a emis Scrisoarea nr. 06-111/1289, prin care a informat reclamantul că a examinat adresarea acestuia privind darea în arendă a lotului de teren, iar proiectul deciziei „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivelor private ale Societății cu răspundere limitată „Falconius“ din str. M. Sadoveanu, 24/4“ va fi înaintat spre examinare și aprobare Consiliului mun. Chișinău.

În acest context, a specificat că obiect al litigiului nu îl constituie refuzul de a soluționa cererea nominalizată.

A opinat că doar autoritatea publică locală are atribuția de a decide dacă bunul imobil în cauză poate fi înstrăinat prin licitație publică, iar instanțele de judecată nu pot substitui atribuțiile administrației publice locale ce vizează reglementarea relațiilor funciare.

A reliefat că în cazul în care autoritatea publică locală nu a dat un răspuns în termenul stabilit de lege la cererea înaintată, instanța obligă autoritatea emitentă de a da răspunsul cerut, dar nu va putea hotărî în privința conținutului actului solicitat și nici în privința condițiilor în care autoritatea ar urma să soluționeze cererea, deoarece s-ar încălca principiul separării puterilor în stat.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Ținând cont de faptul că decizia instanței de apel a fost emisă la 5 aprilie 2017, iar recursul a fost declarat la 31 mai 2017, acesta se consideră a fi declarat în termen.

La 29 iunie 2017 intimatul „Falconius“ SRL a depus referință (volum II, f.d. 90-93), solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil și susținând că motivele invocate de recurent sunt declarative și nu dovedesc încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material și a celor de drept procedural.

În particular, intimatul a indicat că instanțele de judecată nu au substituit atribuțiile administrației publice locale ce vizează reglementarea relațiilor funciare, căci a fost doar recunoscut dreptul la includerea pe ordinea de zi a ședinței Consiliului mun. Chișinău și examinarea chestiunii legate de privatizarea terenului.

A relevat că autoritatea publică locală a ignorat în repetate rânduri cererile sale de privatizare a terenului aferent, deși a anexat toate actele necesare, inclusiv a făcut dovada calității sale de proprietar al bunului amplasat pe acest teren, iar instanțele de judecată au recunoscut dreptul său vătămat prin inacțiunile

administrației publice locale.

A făcut trimitere la Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008 și a specificat că în conformitate cu pct. 15 al Regulamentului dat, inacțiunile administrației publice locale s-au manifestat prin aceea că după prezentarea cererii și documentelor necesare, primarul nu a examinat posibilitatea vânzării terenului vizat, nu a completat borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a acestuia și nu a prezentat Consiliului mun. Chișinău documentele necesare pentru adoptarea deciziei privind vânzarea.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul a fi inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Art. 433 lit. a) stipulează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Colegiul consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(3) Cod de procedură civilă, fiindcă argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către

instanța de apel, constituind o reproducere a argumentelor invocate în fața instanțelor de fond și apel și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Aici, Colegiul ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs. Irlanda, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, asemenea elemente nu se regăsesc.

Totodată, se explică faptul că prin prisma jurisprudenței Înaltei Curți, art. 6 par. 1 CEDO, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995).

Astfel, din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordinea de apel, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Luiza Gafton